

OTAC I DVA SINA

Iuni, 06 mai 2019

Parabola o ocu i dva sina je unikat.

U njoj je sažet odnos prema roditeljima i roditelja prema djeci, kao i odnos me u bra om. Ovo je parabola, što zna i ne povjesni slu aj, ali je istina cijelog ljudskog roda. Ova parabola je u svim ljudima, i poziv svim ljudima. Sva tri lica iz parbole su u nama, barem povremeno, a ponekad je pojedino lice dominantnije.

Otac - majka bezuvjetno ljube bez obzira na kvalitete djeteta. Drugi nitko.

Svi drugi... nas prihva aju samo ako “odgovaramo” njima. Takvi su i bra a i djeca i žena i muž. Samo otac i majka prihva aju dijete kad je i kao “svinja”. Zato ovjek treba oca i majku bez obzira na svoju odraslost i obitelj. Uvijek mu je o inska ku a njegova ku a. Tu je njegovo mjesto pa bio pravedan ili nepravedan. Mi ljudi nismo vezani za o instvo i maj instvo radi nemo i, nego radi ljubavi.

Roditelji nas uvijek ljube bez obzira kakvi smo. To je osnova smišljenog življenja. Najvažniji je doživljaj roditeljske ljubavi. Ta ljubav polaže temelj da se ovjek osje a “ad home” (kod ku e). Jedna indijska pri a - pri a kako je jedna majka bila nezadovoljna svojim sinom. Molila je Boga da ju osloboди sinovljevih neda a i da ga obrati na pravi put. Predloženo joj je da je jedini na in da joj ga istrgne iz sje anja, pa e tako prestati sve njezine muke. Majka to nije prihvatala. Voljela ga je imati uz sebe pa i kad s njime nije bila zadovoljna i kada je podnosila sve patnje i poruge. To je roditeljska ljubav. Bra a - djeca: rastu u istoj ljubavi i brizi, ipak razli ito uzrastu.

Njihovi putovi i osje aji nisu isti. Roditelji, djeca vam ne e biti ista, makar ih vi ljubili istom roditeljskom ljubavlju. Svakoga se jednakovo ne primi roditeljska ljubav, iako ona nikada ne propada.

Roditeljska ljubav “oživi” baš u kriznim asovima ljudske egzistencije. Roditeljskoj ljubavi (ku i) ovjek se uvijek može vratiti. Tamo je sigurna ljubav. Isto tako se roditeljima isplati ljubiti pa i kad izgleda da je sve izgubljeno.

Bratstvo nikada nije iste ljubavi, i može se pretvoriti u interesnost, pravilo, formalnost. Odnos “korektnog” brata i “grešnog? Više to nije odnos bratstva i ljubavi nego pravednosti. Odlutali brat ne vra a se o inskoj ku i radi pravde nego radi ljubavi.

On ima oca, on vjeruje ocu, on se nada ocu. Pravedni sin ima gospodara a ne oca.
Pravda ne može zamijeniti ljubav.

Roditelji prema djeci ne postupaju prema pravdi nego prema ljubavi : “Volim i bolesnog i zdravog, i onog na putu i onog kod ku e, i onog na slobodi i onog u zatvoru”(Arapska). Božja ljubav je objavljena kao roditeljska ljubav, da.

Svako dolaženje k svijesti vlastitog lutanja...po etak je našeg obra enja. Nitko nije bez oslonca. “Ako te Izraele ostavi otac i majka, ja te ne u ostaviti”. Uputimo se o inskom srcu i o inskom domu. U njem je ljubav!

Dr. theol. Davor Lucacela